

У савременом свету се заслужена пажња посвећује узроцима смрти, разликама у структури умирања између појединих популација и разлозима које би могле да их објасне. Због квалитетног сагледавања стварних узрока умирања и омогућавања смислених поређења створена су детаљна упутства за бележење и класификовање ових виталних догађаја.

Кључан појам представља основни узрок смрти. То је болест или повреда одговорна за след догађаја који су довели до смртог исхода. Звучи једноставно, али у време када се приближава свом крају највећи број људи има више дијагноза, а односи између њих су сложени.

Зато се, поред основног, евидентирају непосредни и претходни узрок смрти, као и друга значајна стања, болести и повреде које су допринеле фаталном исходу. У рутинској статистици велике већине земаља обрађује се и приказује једино основни узрок смрти, а остали наведени показатељи углавном служе као помоћ да се дијагнозе доведу у логичан редослед и да се издвоји суштинска међу њима.

Тако се у упутствима за попуњавање потврде о смрти наводи, рецимо, да је непосредни узрок смрти упала трбушне марамице, да је претходни узрок пуцање цревног зида, а да је основни узрок – трбушни тифус. Уз то може да се дода, на пример, да је преминула особа имала повишен притисак и шећерну болест. У статистичком годишњаку појавиће се само дијагноза трбушног тифуса, што најтачније и без дијагностичког шаренила одражава стварно стање.

Пише: Зоран Радовановић
понедељак, 21 септембар 2020 10:22
